

Dosarul nr.3ra-1036/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – R. Pascari

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, A. Gavriliță, L. Popova

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu,
Nicolae Craiu, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat în pricina civilă la acțiunea înaintată de către Cenușa Andrei împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la nesoluționarea unei cereri privind un drept recunoscut de lege,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Cenușa Andrei la data de 29 septembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat privind nesoluționarea cererii cu privire la acordarea alocației lunare de stat în mărime de 100 lei (f.d. 3-6).

În susținerea celor solicitate reclamantul Canușa Andrei a indicat, că începând cu data de 01 ianuarie 2004 este pensionar, în baza Legii nr.1544- XII din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Potrivit art. 16, alin. 1, lit. a) al Legii sus- citate, se majorează pensia pentru vechimea în muncă militarilor care au îndeplinit serviciu prin contract și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au luat parte la acțiuni de luptă în timp de pace – cu 135 lei. Conform art.1 în colaborare cu art. 2, alin. 8 al Legii nr. 121- XV din 03 mai 2001 cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație, se stabilește, începând cu 1 mai 2001, o alocație lunară de stat unor categorii de populație din rîndul beneficiarilor de pensii sau de alocații sociale de stat, stabilite conform legislației naționale, și familiilor lor. Categoriilor de persoane menționate la art.2 pct.7) și 8) alocația lunară de stat se stabilește indiferent de faptul dacă sînt sau nu beneficiari de pensii ori alocații sociale de stat.

În opinia reclamantului acesta cade sub incidența acestor prevederi legale, întrucît a luat parte la acțiuni de luptă în timp de pace, fapt confirmat prin legitimația nr. 12111

din 16 noiembrie 1998 și este în drept să obțină alocația lunară de stat, indiferent de faptul că este beneficiar de pensie.

Prin răspunsurile primite de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat din data de 05 decembrie 2012 și 02 septembrie 2015 a fost informat despre refuzul achitării în beneficiul său a alocației lunare de stat, pe motivul că prevederile art. 16 al Legii nr.1544- XII din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nu permite acordarea concomitentă a majorărilor la pensie și a alocațiilor lunare de stat.

Considerând refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat de a-i soluționa dreptul pretins, Cenușa Andrei l-a contestat în instanță.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Cenușa Andrei împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat a fost admisă, s-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat să înlăture încălcările comise prin stabilirea și achitarea lui Cenușa Andrei a alocației lunare de stat în mărime de 100,0 lei, începând cu luna august 2012. S-a încasat din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul lui Cenușa Andrei cu titlul de cheltuieli de judecată pentru serviciile juridice suma de 3 000,0 lei (f.d. 84).

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe la data de 27 ianuarie 2016 Serviciul de Protecție și Pază de Stat a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii contestate, cu promunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 95).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, s-a menținut hotărârea contestată (f.d. 112).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Cenușa Andrei beneficiază de pensie stabilită în baza Legii nr.1544- XII din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, totodată, face parte din categoria persoanelor care beneficiază de alocația lunară de stat stabilită în baza Legii nr. 121- XV din 03 mai 2001 cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație în mărime de 100,0 lei.

Potrivit art. 1 al Legii nr. 121- XV din 03 mai 2001 cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație, alocația lunară de stat „[...] se stabilește indiferent de faptul dacă sînt sau nu beneficiari de pensii ori alocații sociale de stat”.

Argumentul apelantului cu privire la imposibilitatea achitării concomitent a majorărilor la pensie și a alocațiilor lunare de stat prevăzute de legislație se combate prin prevederile art. 6, alin. 7 al Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 „în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior”.

La caz, actul legislativ care permite stabilirea alocației lunare de stat, indiferent de faptul, că beneficiarul dispune de alte pensii sau alocații sociale de stat a fost emis posterior actului legislativ care restricționa stabilirea concomitentă a majorărilor și alocațiilor lunare de stat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 24 mai 2016 Serviciul de Protecție și Pază de Stat a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei contestate cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d. 120-122).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, astfel, au fost interpretate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 aprilie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 18 aprilie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Recursul depus la 24 mai 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de

recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, în pricina civilă la acțiunea înaintată de către Cenușa Andrei împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la nesoluționarea unei cereri privind un drept recunoscut de lege.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Nicolae Craiu

Maria Ghervas